

RECENSION

Sacha Baron Cohen i *Borat*

Borat

Originaltitel **Borat: Cultural Learnings of America for Make Benefit Glorious Nation of Kazakhstan**

Svensk titel **Borat**

Regi **Larry Charles**

Producent **Sacha Baron Cohen, Jay Roach**

Manus **Sacha Baron Cohen**

Foto **Anthony Hardwick, Luke Geissbühler**

Roller **Sacha Baron Cohen, Ken Davitian, Luenell,**

Bob Barr, Pamela Anderson (okrediterad) m fl

USA 2006

Längd **1 tim 24 min**

Censur **barntillåten**

Distributör **Twentieth Century Fox**

Kazakstans sjätte mest populära journalist, Borat Sagdiyev (den brittiske komikern Sacha Baron Cohens alter ego), visar stolt upp livet i sin hemby, scenograferad à la Kusturica på syra, innan han beger sig västerut på sitt livs reportageresa till The U S and A. Laddad med vetgirighet, oskuldsfullhet och helt utan hämningar tar han oss med på en roadmovie och mockumentary som drabbar så många av landets intoleranta, bigotta, antisemitiska och lyckligt ovetande jänkare han hinner med på vägen.

Fenomenet Borat fyller ett komiskt tomrum med sin politiska inkorrekthet, sin sexistiska burdushet och brist på pottråning. Man både skrattar, generas och får ångest av hans totala brist på takt och ton samtidigt som man beundrar hans förmåga att frammana

både fördomar mot östeuropeer och hur hycklande och intoleranta vi alla i varierande grad kan vara. Vare sig det är i smältdegeln New York, där aggressiviteten och paranoian puttrar under ytan och han hotas få käken krossad när han kärvtänligt försöker kindpusa resenärer på tunnelbanan, eller på rodeon "in the middle of nowhere" där han lätt finner homofoba och islamofoba bundsförvanter och supportrar till nationens "war of terror", eller på den fashionabla sydstatsegendomen där gränsen inte överskrids förrän han bjuder in en svart prostituerad.

Med sin avväpnande fysionomi, en korsning mellan Groucho Marx och John Cleese, sanslöst manifesterad i scenen där Borat missuppfattar allt under en tv-intervju, visar Cohen att han inte bara är en giftig satiriker utan har den tajming som befäster ett komiskt geni. Man orkar knappt hämta sig mellan skrattanfallen.

Borats offer, som vi tvingas spegla oss i, må ha känt sig kränkta och stämt honom efter filmens premiär men man känner samtidigt en viss ömhet för hylleamerikanens föresats att med milda lämpor korrigera resten av världen. Terrorismen har ju enligt Bush sprungit ur avundsjukan på amerikanernas "way of living". Och alla verkar uppriktigt måna om att civilisera den okunnige vilden som varken vet hur man använder toalettpapper, eller att det inte passar sig att ha sex med sin syster (ens under "Shurat") eller titta på när främmande kvinnor "do toilet". Borat är inte längre en film. Han är ett fenomen. En ohejdbar snöboll i rullning. It's nice!

Louise Lagerström